

os nu høre Portofriheden, og det naaget Rigsdagen ikke veed det Mindste om, hvorledes Sagen vil stille sig, naar denne Lov er givet, istedetfor at man, som der saa rigtigt staaer i første Stykke af § 15 med Hensyn til Hans Majestæts Civilliste, først skulde indsamle Erfaringer, førend man bragte Spørgsmaalet til endelig Afgjørelse. Af denne Grund forekommer det mig ogsaa, at Rigsdagen maa være saameget mere varsom med at tage fat paa denne Sag og med den Maade, hvorpaa, og de Former, under hvilke den giver sit Samtykke til Portofrihedens Ophevelse, og jeg troer navnlig, at man ikke saa let vil risikere Utaf og Selvbekjædelse hagefter, naar Sagen stilles saaledes, at Portoens skal erstattes efter Opgjørelse, som naar Sagen ordnes saaledes, som Udvalget foreslaaer, nemlig ved at lade Postogodtgjørelsen gaae ind under Contoirholdsgodtgjørelsen. Det forekommer mig desuden, at det selv for Finansministeren maa være langt behageligere og mere tilfredsstillende at ordne denne Sag paa den af os foreslaaede Maade. Pointet i Sagen er jo det Princip, at Postvæsenet skal have den Indtægt, der tilkommer det, og at paa den anden Side Administrationen kommer til at træde frem med sin virkelige Udgift, men dette skeer jo ligesaafuldt paa den Maade, vi foreslaaer, idet vi gaae ud fra, at vedkommende Embedsmænd skulde betale deres Frimærker og saa hvert Aar eller hvert Halvaar, hvorledes det nu vil blive, have deres Porto godtgjort. — Med Hensyn til Uendringforslaget tillod jeg mig at bemærke, at de to første Stykker ere eenslydende med, hvad der allerede staaer i Lovforslaget, medens de to sidste Stykker omtrent stemme med Udvalgets Uendringforslag til § 13, hvilket ingenlunde er, fordi man har anseet den her foreslaaede Ordning for saa overordentlig heldig — den ærede Ordfører udviklede selv, hvorledes der var forbundet mange Banffeligheder dermed — men kun fordi man har ønsket at imødekomme den høitærede Finansminister og overlade ham at ordne Sagen paa den Maade, han selv vil. Derfor siges der ogsaa kun i Uendringforslaget, at Tjenestefrimærker o. s. v. kunne anvendes, og Finansministeren er alt-

saa slet ikke bunden til at benytte de Bestemmelser, som staae i de to sidste Stykker. — Der er herved endnu en Ting, som jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, nemlig dette, at det har undret mig, at den efter min Mening eneste forstandige og praktiske og tillige saa uendelig simple Maade at ordne hele denne Sag paa, nemlig at holde Contrabøger, slet ikke er kommen frem. Befal enhver Embedsmand, der har Portofrihed, at han skal holde en Contrabog med Postvæsenet, i hvilken han skal indføre sine egne Embedsbreve og de Breve, hvorfor der skal gives Attest. Naar saa denne Contrabog opgjøres, saa har man, hvormeget Embedsmanden skal have i Postgodtgjørelse. Dette er imidlertid blot en Henstilling til den høitærede Finansminister, da der jo ikke foreligger noget Forslag derom.

Finansministeren: Det Forslag, der af Udvalget er stillet under Nr. 6, er jeg enig i. — Forsaavidt det ærede Udvalg principalt under Nr. 7 har stillet det Forslag, at det sidste Stykke af § 13 skal udgaae, da troer jeg derimod, at det vil være betænkeligt at vedtage dette. Den ærede Ordfører gjorde til Forsvar for Forslaget opmærksom paa, at det kunde medføre Uleilighed, naar Postvæsenet skulde søge alle de Smaasummer betalte, som Portoens udgjorde for Breve, som det ikke havde kunnet faae afleverede, og som vare affendte usfrankerede, og han meente, at det var bedre, om man tilintetgjorde saadanne Breve, saameget mere som man ved at aabne dem kunde komme i Collision med Brevhemmeligheden. Jeg vil imidlertid her tillade mig at bemærke, at jeg troer, at det vilde være meget betænkeligt, om man vilde tilintetgjøre et Brev, som var afgaaet usfrankeret, fordi det ikke kunde afleveres, navnlig fordi Adressaten ikke vilde modtage det; jeg ledes til denne Betragtning netop ved Erkjendelsen af, med hvilke Ulemper det vilde være forbundet for en stor Mængde Brevskrivere, om de, blot fordi deres Breve ikke vare frankerede, naar de ikke bleve modtagne, skulde kunne befrygte at see dem tilintetgjorte, uden at de havde nogen Leilighed til selv at faae dem tilbageleverede. Jeg troer,